

ทำงานทางใจ

งานปฏิบัติสมาธิเจริญภาวนา เป็นงานที่หลวงปู่ให้ความสำคัญ และให้เวลามากที่สุด เป็นการทำงานทางใจที่มีเป้าหมายในการกำจัดกิเลสอาสวะ อันเป็นเหตุแห่งความทุกข์ และความเบียดเบียนให้หมดสิ้นไป ควบคู่ไปกับการช่วยแก้ไขความทุกข์ยากเดือดร้อนของเพื่อนมนุษย์

ทุกๆ วัน หลวงปู่จะบำเพ็ญกิจภาวนาพร้อมกับพระภิกษุ สามเณร แม่ชีและอุบาสิกใน *โรงงานทำวิชา ซึ่งเป็นกุฏิหลังใหญ่แบ่งเป็น ๒ ห้อง หลวงปู่ท่านนั่งอยู่กับพระประมาณ ๓๐ รูป ส่วนแม่ชีและอุบาสิกที่ถือศีล ๘ ราวๆ ๓๐ คน นั่งอยู่อีกห้องหนึ่ง พระกับแม่ชีมองไม่เห็นกัน ที่ผนังกันห้องมีช่องเล็กๆ ไว้สำหรับหลวงปู่สั่งงาน มองเห็นได้แต่หน้าของท่าน แต่ไม่เห็นตัว การทำวิชาสมัยนั้น ในยามปกติจะทำกันผลัดละ ๔ ชั่วโมง ต่อเนื่องกันไปไม่หยุดเลยตลอด ๒๔ ชั่วโมง ส่วนในยามสงครามโลกจะแบ่งออกเป็น ๒ กลุ่ม กลุ่มละ ๒ ผลัด ผลัดละ ๖ ชั่วโมง

(*โรงงานทำวิชา หมายถึง สถานที่ศึกษาวิชาธรรมกายชั้นสูง ศึกษาตลอด ๒๔ ชั่วโมง โดยแบ่งผู้ทำวิชาเป็นผลัดเหมือนการทำงานเป็นกะของโรงงาน)